

Sygn. akt V K 149/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 grudnia 2018 r.

Sąd Rejonowy w Giżycku w V Zamiejscowym Wydziale Karnym z siedzibą w Węgorzewie w składzie:

Przewodniczący – SSR Lidia Merska

Protokolant –st. sekr. sąd. Danuta Betlej

w obecności Prokuratora – U. B.

po rozpoznaniu w dniach 2.10.2018 r., 15.11.2018 r., 28.12.2018 r. na rozprawie

sprawy **E. K. (1)**

urodzonego (...) w m. G.

syna W. i Z. z d. Z.

oskarżonego o to, że: w dniu 31 marca 2018 r. około godz. 13:55 w m. J. gm. P., na drodze publicznej nr (...) kierował samochodem osobowym marki S. (...) o nr rej. (...) w ruchu lądowym będąc w stanie nietrzeźwości o stężeniu 0,61 promila alkoholu etylowego we krwi

tj. o czyn z art. 178a §1 kk

1. Oskarżonego **E. K. (1)** uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu i za to na podstawie art. 178a§1 kk w zw. z art. 33§1 i 3 kk skazuje go na karę grzywny w wymiarze 60 (sześćdziesiąt) stawek dziennych, przy przyjęciu, iż wysokość jednej stawki dziennej równa jest kwocie 20,00 (dwadzieścia) złotych.
2. Na podstawie art. 42§2 kk orzeka wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 3 (trzy) lat.
3. Na podstawie art. 63§4 kk na poczet orzeczonego w pkt 2 środka karnego zalicza okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 31.03.2018 r.
4. Na podstawie art. 43a§2 kk orzeka wobec oskarżonego środek karny w postaci świadczenia pieniężnego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej w kwocie 5000,00 (pięć tysięcy) złotych.
5. Zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 120,00 (sto dwadzieścia) złotych tytułem opłaty i pozostałe koszty sądowe w kwocie 139,44 (sto trzydzieści dziewięć 44/100) złotych.

Sygn. akt VK 149/18

UZASADNIENIE

E. K. (1) dnia 31 marca 2018r o godzinie 13.55 został zatrzymany do kontroli drogowej w miejscowości J. przez patrol policji w składzie: P. D. i Z. M.. Policjanci poddali kierowcę badaniu stanu trzeźwości, ponieważ wyczuli woń alkoholu od kierowcy. Urządzenie a. wskazało wynik 0,98mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu kierowcy E. K. (1), badanie było przeprowadzone o godzinie 14.08. E. K. (1) tego dnia wypił piwo o pojemności 0,5l około godziny 8 rano, a

dzień wcześniej pił wino. Tego dnia wracał z J. do swojego miejsca zamieszkania – G.. Miał do przejechania ponownie odległość 3,5 km.

O godzinie 15.28 od E. K. (1) pobrano do badań krew, stwierdzono zawartość alkoholu na poziomie 0,61 ‰.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie: notatki urzędowej k. 1, protokołu k. 2, protokołu pobrania krwi k. 19, zeznań świadków: Z. M. k. 81 – 81v, P. D. k. 89 – 89v, a także wyjaśnień oskarżonego k. 69 – 69v.

Oskarżony E. K. (1) przyznał się do popełnienia zarzucanego czynu. Oskarżony wyjaśnił, iż nie był świadom że pozostaje pod wpływem alkoholu. Podał, że przyjmuje leki, które mogły spowodować wydłużenie czasu wydalania alkoholu z organizmu. Tylko, że z zeznań policjantów Z. M. i P. D. wynika, że była wyczuwalna woń alkoholu z ust oskarżonego, dlatego został on poddany badaniu stanu trzeźwości. Dodatkowo z protokołu pobrania krwi wynika, że jeszcze o godzinie 15.28 był wyczuwalny zapach alkoholu z ust oskarżonego. Nie sposób przyjąć, że oskarżony nie zdawał sobie sprawy że jest pod wpływem alkoholu. Jego zachowanie na miejscu kontroli – prosił policjantów żeby go puścili, nic nie robili - świadczy o tym, że doskonale zdawał sobie sprawę z konsekwencji jaki mu grożą w związku z jego stanem nietrzeźwości. Stan nietrzeźwości nie był mały – o godzinie 15.28 – 0,61‰ alkoholu we krwi. To badanie jest najbardziej rzetelne i wiarygodne. Wcześniejsze badanie wskazało na dużo wyższy stan nietrzeźwości, ale było przeprowadzone inną metodą, urządzeniem, którego wynik nie jest tak pewny, jak badanie krwi. Stąd do ustaleń faktycznych przyjęto, iż oskarżony w momencie gdy prowadził auto miał we krwi zawartość alkoholu na poziomie 0,61‰.

Zdaniem Sądu stan faktyczny w przedmiotowej sprawie jest bezsporny, wynika z badań krwi oskarżonego oraz zeznań policjantów, których to dowodów oskarżony nie kwestionował.

Odpowiedzialności karnej za popełnienie przestępstwa kwalifikowanego z art.178a§1kk podlega ten m. in., kto znajdując się w stanie nietrzeźwości prowadzi pojazd mechaniczny w ruchu lądowym. Z treści art. 115§16 pkt 1kk wynika, że stan nietrzeźwości zachodzi, gdy zawartość alkoholu we krwi przekracza 0,5‰. Z protokołu badania krwi wynika, że oskarżony miał zawartość alkoholu we krwi o godzinie 15.28 – 0,61‰. Będąc w tym stanie nietrzeźwości prowadził samochód na trasie J. – G..

Zdaniem Sądu oskarżony dopuścił się popełnienia zarzucanego mu czynu z winy umyślnej w zamiarze bezpośrednim. Niewątpliwie oskarżony zdawał sobie sprawę z tego, iż pił alkohol rano i jest pod jego wpływem. Sądząc po zawartości alkoholu we krwi nie były to ilości małe wcześniej spożytego alkoholu. Pomimo tego zdecydował się na jazdę samochodem, która dla niego samego mogła skończyć się tragicznie. Zapewne oskarżony liczył na to, że uniknie odpowiedzialności, nie zostanie zatrzymany. Nie zważał na ewentualne skutki i konsekwencje swego zachowania dla pozostałych uczestników ruchu drogowego.

Wymierzając oskarżonemu karę Sąd wziął pod uwagę wysoki stopień społecznej szkodliwości popełnionego czynu. Zauważyć należy, że oskarżony naruszył podstawową zasadę bezpieczeństwa w ruchu – art. 45 ust. pkt 1 ustawy Prawo o ruchu drogowym – która zabrania prowadzenia pojazdów w stanie nietrzeźwym. Oskarżony stanowił realne zagrożenie bezpieczeństwa dla innych uczestników ruchu drogowego.

Zdaniem Sądu kara grzywny w wymiarze 60 stawek dziennych przy przyjęciu, iż wysokość jednej stawki dziennej równa jest kwocie 20 złotych, jest karą adekwatną do wagi i okoliczności czynu oskarżonego. Oskarżony E. K. (2) nie był dotychczas karany. Fakt skazania wpłynie mobilizująco na oskarżonego, tak aby ponownie nie popełnił przestępstwa. Należy pamiętać, iż przestępstwo dokonane zostało z winy umyślnej. Ustalając wysokość stawek Sąd uwzględnił warunki osobiste sprawcy i jego realne możliwości zarobkowe. Określając liczbę stawek dziennych grzywny, Sąd kierował się ogólnymi dyrektywami wymiaru kary określonymi w art. 53 § 1 kk. Wymiar kary jest adekwatny do wagi popełnionego przestępstwa, spełni cele w zakresie prewencji ogólnej jak i szczególnej. Oskarżony musi zdawać sobie sprawę z naganności swojego zachowania i swojej nieodpowiedzialności, tak aby w przyszłości nie popełnił przestępstwa. Oskarżony utrzymuje się ze stałej renty chorobowej, jego żona prowadzi gospodarstwo rolne,

w czym pomaga jej mąż. Oskarżony jest właścicielem trzech samochodów osobowych – k. 36, jest właścicielem 15 ha ziemi – k. 69 dane oskarżonego. Zdaniem Sądu sytuacja materialna oskarżonego pozwala na uiszczenie kary grzywny.

Oczywiście wymierzając karę za to przestępstwo Sąd był obowiązany orzec również środek karny zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych zgodnie z art. 42§2kk. Określając jego rozmiar Sąd wziął pod uwagę zawartość alkoholu we krwi oskarżonego i wysoki stopień społecznej szkodliwości czynu. Wyłączenie oskarżonego z ruchu drogowego jako kierowcy na okres lat trzech, zmusi go na przyszłość do przestrzegania zasad bezpieczeństwa. Podkreślić należy, iż jest to minimalny okres zakazu przewidziany w art. 42§2kk. Na poczet tego okresu zaliczono oskarżonemu okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 31.03.2018r.

Orzekając wobec oskarżonego środek w postaci świadczenia pieniężnego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej, Sąd miał na względzie przepis art. 43a§2kk, który przewiduje iż w przypadku skazania za taki czyn, orzeka się to świadczenie w wysokości co najmniej 5.000zł.

Rozstrzygnięcie o kosztach procesu oparto na treści art.627 kpk, zaś wysokość opłaty ustalono na podstawie art. 3 ust. 1 ustawy o opłatach w sprawach karnych z dnia 23.06.1973r (tj. Dz. U. nr 49 z 1983r poz. 223 z póź. zm.). Na koszty postępowania składają się wydatki poniesione w toku postępowania przygotowawczego – 119,44zł oraz kwota 20 zł ryczałtu za doręczenia w I instancji - §1 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 18.06.2003r w sprawie wysokości i sposobu obliczania wydatków Skarbu Państwa w postępowaniu karnym (Dz. U. z 2013r poz. 663).